

การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Evaluation of Graduate Thesis Quality at Pibulsongkram Rajabhat University

สุวารีย์ วงศ์วัฒนา^{1*} พัทธราวัลย์ มีทรัพย์² ยุพร ริมชลการ³

อัญชณา ปรีชาวรพันธุ์³ และไพศาล รืวธงชัย⁴

Suwaree Wongwattana^{1*}, Phutcharawalai Meesup², Yuporn Rimcholakarn³

Anchana Prechaworapun³, and Phaisan Rewthongchai⁴

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 และ 2) เปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำแนกตามคณะ กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 61 เล่ม ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามสาขาวิชา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ด้าน 29 ประเด็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณภาพวิทยานิพนธ์ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายด้านวิทยานิพนธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดในด้านการนำเสนอผลการวิจัย การสรุปผลการวิจัย เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย วิธีวิจัย/ประชากร และการกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย ส่วนในด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ข้อเสนอแนะในการวิจัย และประโยชน์ของงานวิจัย วิทยานิพนธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก
2. คะแนนเฉลี่ยคุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะที่แตกต่างกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า คุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์มีความแตกต่างกับคุณภาพวิทยานิพนธ์ของ

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

³ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

⁴ ข้าราชการบำนาญ

*Corresponding author; email: suwaree_tim@hotmail.co.th

คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณภาพวิทยานิพนธ์ บัณฑิตศึกษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to evaluate the thesis quality of students at Pibulsongkram Rajabhat University, who graduated between B.E. 2554 – 2558 and, 2) to compare the thesis quality of students at Pibulsongkram Rajabhat University, who graduated between B.E. 2554 – 2558 classified by faculties. The samples were 61 theses of students at Pibulsongkram Rajabhat University, who graduated between B.E. 2554 – 2558. The random sampling was used in terms of categorization according to the faculties through sample group proportion in each faculty; then the simple random sampling was carried out by lot according to the name lists of thesis method. The data collection was done by using the model of thesis quality evaluation created by researchers. The model consisted of 10 aspects and 29 issues. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and F-test.

Results could be concluded as follows:

1. The quality of the thesis is at the highest level. In terms of thesis, the quality of the thesis was at the highest level; summary of research results, tools, collection of data, data analysis, interpretation, population, research problems and research objectives. In the field of review literature, conceptual framework, research recommendations and the benefits of research. The thesis is of high quality.

2. The difference in theses' mean scores was statistically significant at .05. When considering the multiple comparisons, it was found that the quality of the thesis of Faculty of Education was different from Faculty of Management Science, Faculty of Humanities and Social Sciences and Faculty of Agriculture and Food Technology statistically significant at the .05.

Keywords: thesis quality, graduate

บทนำ

การอุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ โดยมีจุดเน้นเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความสามารถคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุกและกลยุทธ์การเงิน รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนและการวิจัย เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนั้น กำหนดให้มีการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญทางวิชาการที่จะสะท้อนให้เห็นความสามารถของนักศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ผลงานวิจัยค้นคว้าจะแสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นการค้นหาค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่ได้อย่างแท้จริง จุดมุ่งหมายในการให้นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษา จะต้องทำวิทยานิพนธ์ คือ

1. เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสและมีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้วยตนเอง
2. เพื่อให้สามารถศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งวิชาการต่างๆ และนำมาประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพ และมีคุณค่าทางวิชาการ
3. เพื่อให้นักศึกษาสร้างนิสัยเป็นนักค้นคว้าวิจัย สามารถศึกษาในสิ่งที่กว้างขวางลึกซึ้ง หรือที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้นักศึกษามีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล สามารถประมวลผลจากข้อมูลตามหลักฐานที่เป็นจริงจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย
5. เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการผสมผสานระหว่างความรู้จากผู้รู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ากับความคิดของนักศึกษา
6. เพื่อให้นักศึกษาสามารถรวบรวม เรียบเรียงความคิดได้อย่างมีระบบระเบียบทั้งในเชิงภาษาและการสื่อสาร (คู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2554)

จะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์เป็นเอกสารวิชาการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ก็คือ การทำการวิจัยที่หมายรวมถึงองค์ประกอบและขั้นตอนการปฏิบัติการต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักการศึกษา และหลักวิทยาศาสตร์ การดำเนินการวิจัยจึงเป็นการส่งเสริมความรู้ความสามารถ หลายประการให้แก่ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นต้นว่า ความสนใจใฝ่รู้และติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ความสามารถเชิงวิจารณ์อย่างวิฤตและสร้างสรรค์ ความสามารถเชิงการเขียน ความสามารถเชิงภาษา โดยเฉพาะวิทยานิพนธ์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ ก็จะแสดงความสามารถในภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกจนถือได้ว่าเป็นภาษาสากลอีกด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาในปี พ.ศ. 2538 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557 บัณฑิตวิทยาลัยได้ปรับโครงสร้างให้เทียบเท่าคณะโดยได้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานเป็น “บัณฑิตวิทยาลัย” ในปัจจุบัน ปีการศึกษา 2558 บัณฑิตวิทยาลัย มีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งสิ้น 10 สาขาวิชา จำแนกเป็นหลักสูตรในระดับปริญญาโท 9 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก 1 สาขาวิชา (คู่มือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2558) ในปัจจุบันยังไม่มี การประเมินคุณภาพงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะทำการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ และเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เพื่อสะท้อนคุณภาพของการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานการจัดทำวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำแนกตามคณะ

สมมติฐานการวิจัย

คุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จากคณะต่างกันมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาในด้านคณะที่สังกัดประเภทของการวิจัย และประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ใน 10 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย 2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 4) วิธีวิจัย/ประชากร 5) เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล 6) การวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย 7) การสรุปผลการวิจัย 8) การนำเสนอผลการวิจัย 9) ข้อเสนอแนะในการวิจัย และ 10) ประโยชน์ของงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 365 เล่ม

กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 61 เล่ม

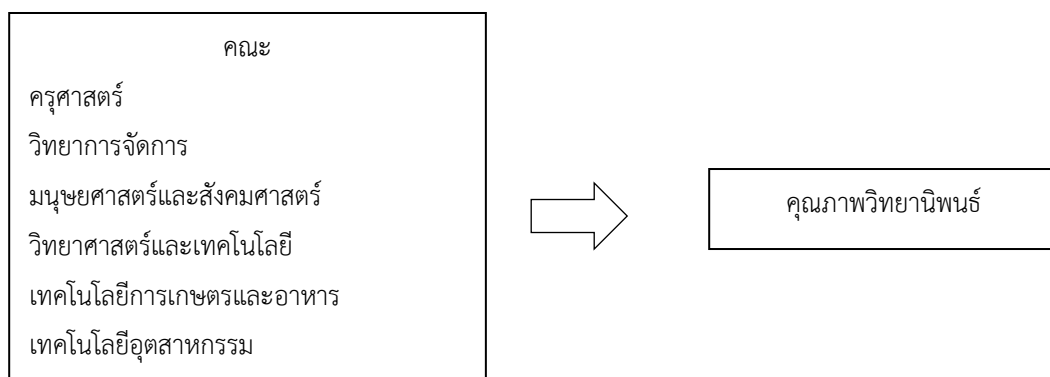
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ คณะ

ตัวแปรตาม คือ คุณภาพวิทยานิพนธ์

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา 1 ตุลาคม 2558 – 30 กันยายน 2559

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 365 เล่ม

กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 61 เล่ม โดยมีวิธีได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ที่จะใช้ในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ โดยใช้เกณฑ์ที่ระบุว่า ถ้าประชากรเป็นหลักร้อย ใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 15-30 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 ได้กลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ จำนวน 61 เล่ม

2. ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสาขาวิชา แบบสัดส่วนจำนวน 61 เล่ม รายละเอียดดัง ตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการกำหนดตัวอย่างในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร(เล่ม)	กลุ่มตัวอย่าง (เล่ม)
การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา	11	2
การบริหารการศึกษา	102	16
หลักสูตรและการสอน	19	3
การวิจัยและประเมินผลการศึกษา	34	6
การศึกษาพิเศษ	26	4
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	8	2
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	24	4
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	41	7
การจัดการประยุกต์	29	5
เทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม	11	2
เคมี	3	1
วิทยาศาสตร์ศึกษา	13	2
ภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ	6	1
รัฐประศาสนศาสตร์	38	6
รวม	365	61

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ดังนี้

1. ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อการประเมินคุณภาพงานวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างเป็นแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยในลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพื่อประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 10 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย 2) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย 4) วิธีวิจัย/ประชากร 5) เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล 6) การวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย 7) การสรุปผลการวิจัย 8) การนำเสนอผลการวิจัย 9) ข้อเสนอแนะในการวิจัย และ 10) ประโยชน์ของงานวิจัย

3. นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจน และความครอบคลุมของประเด็นการประเมินและเกณฑ์ที่ใช้ ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาทดลองประเมินโดยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง และเป็นวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างกันทั้ง 2 ครั้ง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการประเมิน เพื่อนำผลการประเมินมาหาค่าความเที่ยงแบบ Intrarater Reliability ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95

5. นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมาแก้ไขให้ถูกต้องแล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สืบค้นรายชื่องานวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ในระหว่างปี 2554-2558
2. สุ่มกลุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์แบบแบ่งชั้นจำแนกตามสาขาวิชา แบบสัดส่วน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากตามรายชื่อวิทยานิพนธ์ จำนวน 61 เล่ม
3. ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ทั้ง 61 เล่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและผลการประเมินคุณภาพด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายของการประเมินวิทยานิพนธ์ เป็นดังนี้

4.50 – 5.00	มีคุณภาพมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีคุณภาพมาก
2.50 – 3.49	มีคุณภาพปานกลาง
1.50 – 2.49	มีคุณภาพน้อย
1.00 – 1.49	มีคุณภาพน้อยที่สุด
2. เปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์จำแนกตามคณะ โดยใช้ F-test และทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการวิจัย

ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพด้านต่างๆ และประเด็นต่างๆ ของวิทยานิพนธ์ ดังนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพด้านต่างๆ ของวิทยานิพนธ์

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. การกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย	4.69	.27	มากที่สุด
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4.45	.32	มาก
3. การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย	4.45	.71	มาก
4. วิธีวิจัย/ประชากร	4.72	.42	มากที่สุด
5. เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล	4.83	.30	มากที่สุด
6. การวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย	4.82	.45	มากที่สุด
7. การสรุปผลการวิจัย	4.86	.38	มากที่สุด
8. การนำเสนอผลการวิจัย	4.88	.32	มากที่สุด
9. ข้อเสนอแนะในการวิจัย	4.40	.61	มาก
10. ประโยชน์ของงานวิจัย	4.19	.30	มาก
รวม	4.66	.28	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ในภาพรวมคุณภาพวิทยานิพนธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของ
คุณภาพวิทยานิพนธ์เท่ากับ 4.66 เมื่อแยกเป็นรายด้านส่วนใหญ่วิทยานิพนธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมี
คะแนนเฉลี่ยในด้านการนำเสนอผลการวิจัย การสรุปผลการวิจัย เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล/
การแปลความหมาย วิธีวิจัย/ประชากร และการกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย เท่ากับ 4.88 4.86
4.83 4.82 4.72 และ 4.69 ตามลำดับ ส่วนในด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบ
แนวคิดในการวิจัย ข้อเสนอแนะในการวิจัย และประโยชน์ของงานวิจัย วิทยานิพนธ์มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 4.45 4.40 และ 4.19 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพในประเด็นต่างๆ ของวิทยานิพนธ์

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1. การกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย			
1.1 ความชัดเจนของปัญหาหรือหัวเรื่อง	4.84	.27	มากที่สุด
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยอย่างชัดเจน	4.55	.43	มากที่สุด
1.3 ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ และปัญหาวิจัยมีความสอดคล้องกัน	4.67	.48	มากที่สุด
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง			
2.1 นิยามเชิงปฏิบัติการมีความชัดเจน	4.55	.69	มากที่สุด
2.2 รายงานเอกสารและงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัย	4.69	.23	มากที่สุด
2.3 รายงานเอกสารและงานวิจัยมีความทันสมัย	4.33	.43	มาก
2.4 มีรายงานเอกสารและงานวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ	4.24	.70	มาก
3. การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย			
3.1 การกำหนดขอบเขตของการวิจัยมีเหตุผลรองรับ	4.48	.64	มาก
3.2 มีการสังเคราะห์สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยอย่างเหมาะสม	4.42	.86	มาก
4. วิธีวิจัย/ประชากร			
4.1 แบบแผนการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัยหรือวัตถุประสงค์การวิจัย	4.56	.62	มากที่สุด
4.2 การกำหนดประชากรการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัย	4.77	.41	มากที่สุด
4.3 การกำหนดขนาดตัวอย่างการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัย	4.80	.39	มากที่สุด
4.4 วิธีการได้มาซึ่งตัวอย่างการวิจัยมีความเหมาะสม	4.77	.41	มากที่สุด
5. เครื่องมือ/การเก็บข้อมูล			
5.1 มีการรายงานการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	4.77	.55	มากที่สุด
5.2 เครื่องมือวิจัยมีความครบถ้วนเหมาะสม	4.84	.34	มากที่สุด
5.3 มีการอธิบายถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	4.90	.24	มากที่สุด

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
อย่างชัดเจน			
5.4 มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสม	4.83	.34	มากที่สุด
6. การวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย			
6.1 มีการเลือกใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง	4.81	.44	มากที่สุด
6.2 มีการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง	4.83	.47	มากที่สุด
6.3 การตีความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง	4.83	.50	มากที่สุด
7. การสรุปผลการวิจัย			
7.1 สรุปผลการวิจัยได้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์	4.84	.43	มากที่สุด
7.2 การสรุปผลมีความถูกต้องตามผลจากการวิเคราะห์	4.89	.35	มากที่สุด
8. การนำเสนอผลการวิจัย			
8.1 มีการอธิบายผลเชื่อมโยงผลการวิจัยกับงานวิจัยในอดีต	4.84	.51	มากที่สุด
8.2 รูปแบบการพิมพ์รายงานและบรรณานุกรมถูกต้องตามหลักวิชาการ	4.90	.35	มากที่สุด
8.3 ภาคผนวกมีสาระที่จำเป็น	4.91	.27	มากที่สุด
9. ข้อเสนอแนะในการวิจัย			
9.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้มาจากผลการวิจัย	4.50	.55	มาก
9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยมีแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์	4.30	.70	มาก
10. ประโยชน์ของงานวิจัย			
10.1 เรื่องที่ทำวิจัยมีความสำคัญ	4.19	.34	มาก
10.2 เรื่องที่ทำวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.19	.33	มาก

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อแยกเป็นรายด้าน คุณภาพของวิทยานิพนธ์ มีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้
 ด้านการกำหนดปัญหาวิจัย/วัตถุประสงค์การวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นความชัดเจน
 ของปัญหาหรือหัวข้อเรื่องสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 รองลงมาคือชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ และปัญหาวิจัยมี

ความสอดคล้องกัน และกำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และ 4.55 ตามลำดับ

ด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นรายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 รองลงมาคือนิยามเชิงปฏิบัติการมีความชัดเจน รายงานเอกสารและงานวิจัยมีความทันสมัย และมีรายงานเอกสารและงานวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 4.33 และ 4.24 ตามลำดับ

ด้านการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นการกำหนดขอบเขตของการวิจัยมีเหตุผลรองรับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 รองลงมาคือมีการสังเคราะห์สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

ด้านวิธีวิจัย/ประชากร พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นการกำหนดขนาดตัวอย่างการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 รองลงมาคือการกำหนดประชากรการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัย วิธีการได้มาซึ่งตัวอย่างการวิจัยมีความเหมาะสม และแบบแผนการวิจัยเหมาะสมกับปัญหาวิจัย หรือวัตถุประสงค์การวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 4.77 และ 4.56 ตามลำดับ

ด้านเครื่องมือ/การเก็บข้อมูล พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นมีการอธิบายถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างชัดเจนสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 รองลงมาคือเครื่องมือวิจัยมีความครบถ้วนเหมาะสม มีการบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมาะสม และมีการรายงานการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 4.83 และ 4.77 ตามลำดับ

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล/การแปลความหมาย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นมีการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง และการตีความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.83 รองลงมาคือมีการเลือกใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81

ด้านการสรุปผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นการสรุปผลมีความถูกต้องตามผลจากการวิเคราะห์สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 รองลงมาคือสรุปผลการวิจัยได้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84

ด้านการนำเสนอผลการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นภาคผนวกมีสาระที่จำเป็นสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 รองลงมาคือรูปแบบการพิมพ์รายงานและบรรณานุกรมถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีการอภิปรายผลเชื่อมโยงผลการวิจัยกับงานวิจัยในอดีต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และ 4.84 ตามลำดับ

ด้านข้อเสนอแนะในการวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้มาจากผลการวิจัยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาคือข้อเสนอแนะในการวิจัยมีแนวทางในการนำไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ด้านประโยชน์ของงานวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นเรื่องที่วิจัยมีความสำคัญ และเรื่องที่วิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.19

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำแนกตามคณะ คณะผู้วิจัยนำเสนอผลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ F-test ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพวิทยานิพนธ์จำแนกตามคณะ

คณะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ครุศาสตร์	4.84	.07
วิทยาการจัดการ	4.45	.19
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4.44	.32
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.60	.28
เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	4.28	.20
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	4.72	.05

จากตาราง 4 พบว่า คณะครุศาสตร์มีค่าเฉลี่ยคุณภาพวิทยานิพนธ์สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 รองลงมาคือคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 4.60 4.45 4.44 และ 4.28 ตามลำดับ

ตาราง 5 การเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์จำแนกตามคณะ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2.494	5	.499	
ภายในกลุ่ม	2.112	55	.038	12.98*
รวม	4.607	60		

*p<.05

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยคุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะแตกต่างกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยคุณภาพวิทยานิพนธ์แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์รายคู่ตามคณะ

คณะ	ครุศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	เทคโนโลยีการเกษตร และอาหาร	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
ครุศาสตร์	-	.3931*	.3981*	.2413	.5574*	.1149
วิทยาการจัดการ		-	.0051	.1517	.1643	.2781
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์			-	.1568	.1592	.2832
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี				-	.3160	.4425
เทคโนโลยีการเกษตร และอาหาร					-	.1264
เทคโนโลยี อุตสาหกรรม						-

จากตาราง 6 พบว่า คุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์มีความแตกต่างกับคุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการนำเสนอผลการวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.88$) ทั้งนี้อาจเนื่องจากสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้กำหนดให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานำเสนอวิทยานิพนธ์ตามรูปแบบในคู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 (สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2554) ทำให้นักศึกษามีรูปแบบการนำเสนอผลการวิจัยที่เป็นมาตรฐานถูกต้องตามหลักวิชาการ

ส่วนในด้านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และด้านการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในทั้งสองด้านอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนะ บัวสนธ์ และคณะ (2557) ที่ได้ทำการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ด้านที่มีคะแนนผลการประเมินน้อยที่สุด คือด้านการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ทั้งนี้อาจเพราะผู้วิจัยยังศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่มากเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับสุวิมล ติรภานันท์ (2544) ที่กล่าวว่าผู้วิจัยสามารถนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยหลังจากการตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำ

ให้เกิดภาพสรุปในการวิจัย และในด้านประโยชน์ของงานวิจัย พบว่า วิทยานิพนธ์มีคุณภาพในประเด็นเรื่องที่ทำวิจัยมีความสำคัญ และเรื่องที่ทำวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($M = 4.19$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้วิจัยยังศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่ครอบคลุมกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา ทำให้งานวิทยานิพนธ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มาก ซึ่งสอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช (2551) ที่กล่าวว่า นักวิจัยที่ไม่ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ก็จะไม่สามารถกำหนดกรอบความคิดของการวิจัยได้เหมาะสมหรือสมเหตุสมผล ทำให้ข้อความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยไม่สมบูรณ์ หรือตอบคำถามการวิจัยได้ไม่ชัดเจน และมีจุดอ่อนโดยเฉพาะความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ตลอดจนการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 จำแนกตามคณะ พบว่าคุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์มีความแตกต่างกับคุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือคณะครุศาสตร์มีค่าเฉลี่ยคุณภาพวิทยานิพนธ์สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการวิจัยครั้งนี้มีการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ในระดับดัชนีบัณฑิต ซึ่งสังกัดอยู่คณะครุศาสตร์ทำให้คุณภาพวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์สูงกว่าคณะอื่น เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์การจบการศึกษาในหลักสูตรระดับดัชนีบัณฑิตว่า ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) จึงทำให้วิทยานิพนธ์ในระดับดัชนีบัณฑิตมีคุณภาพสูง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยพบว่าในด้านประโยชน์ของงานวิจัย ทั้งประเด็นความสำคัญของเรื่องที่ทำวิจัย และเรื่องที่ทำวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด บัณฑิตวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับประเด็นเหล่านี้เพิ่มขึ้น โดยทำการเสนอแนะให้หลักสูตรสาขาวิชาในการส่งเสริมและกำหนดแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง อันจะส่งผลให้วิทยานิพนธ์มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบคุณภาพวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานการจัดทำวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา
2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสังเคราะห์การวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนายวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

รัตน์ บัวสนธ์, เอี่ยมพร หลินเจริญ, พิจิกานต์ ศรีพิมาย, ปริญา จิตรโคตร, ประสิตา สุขสำราญ, ปัทมา

ภู่วาสดี, และสุภาพร จันทร์ศิริ. (2557). การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต

มหาวิทยาลัยนเรศวร *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(1), 120-126.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2558). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา*

พ.ศ. 2558. ราชกิจจานุเบกษา.

สุวิมล ตรีภานันท์. (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2551). เทคนิคการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย. *เอกสารประกอบคำบรรยาย Thailand*

Research Expo 2008. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-*

2559). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2554). *คู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์*

2554. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.